

5. Hramatyka ukrainskoi movy. Morfolohiia / O. K. Bezpoiasko, K. H. Horodenska, V. M. Rusanivskiy. Kyiv : Lybid, 1993. S. 157–242.
6. Mirchenko M. V. Struktura syntaksysnykh katehori / Vyd. 2-he, pererobl. Luts'k : Vezha, 2004. 393 s.
7. Pavlovskiy O. Grammatika malorossiyskogo narechiya. Sankt-Peterburg, 1818. 108 s.
8. Potebnya A. A. Iz zapisok po russkoy grammatike. Moskva : Prosveshchenie, 1977. T. 4. 406 s.
9. Rusanivskiy V. M. Diieslovo. *Suchasna ukrainska literaturna mova* / za zah. red. I. K. Bilodida. Kyiv : Naukova dumka, 1969. S. 296–429.
10. Rusanivskiy V. M. Formuvannia hramatychnykh katehori diieslova. *Istoriia ukrainskoi movy. Morfolohiia*. Kyiv : Naukova dumka, 1978. S. 274–309.
11. Syniavskiy O. Normy ukrainskoi literaturnoi movy. Kyiv : Vydavnychiy dim Dmytra Buraho, 2018. KhKh, 368 s.
12. Suchasna ukrainska mova : Pidruchnyk / O. D. Ponomariv, V. V. Rizun, L. Iu. Shevchenko ta in. Kyiv : Lybid, 1991. 312 s.
13. Suchasna ukrainska literaturna mova / [Pliushch M. Ya., Bevzenko S. P., Hrypas N. Ya. ta in.] ; za red. M. Ya. Pliushch. Kyiv : Vyshcha shkola, 1994. 414 s.
14. Shabat-Savka S. T. Katehoriia komunikatyvnoi intentsii v ukrainskii movi. Chernivtsi : «Bukrek», 2014. 412 s.
15. Reichenbach H. The Tenses of Verbs. *The Language of Time*. New York : Oxford University Press, 2005. P. 71–78.

Барчук Володимир Михайлович, доктор філологічних наук, професор кафедри української мови Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (Україна).

Барчук Владимир Михайлович, доктор филологических наук, профессор кафедры украинского языка Прикарпатского национального университета имени Василия Стефаника (Украина).

Volodymyr Barchuk, Ph.D.habil. (doctor of philology), Professor of the Ukrainian Language Department, Faculty of Philology, Vasyl Stefanyk Precarpathian National University (Ukraine).

Стаття надійшла: 22.04.2021

Статтю прийнято до друку: 29.04.2021

УДК 811.133.1'373.46:53

DOI 10.31652/2521-1307-2021-32-154-163

ФОРМУВАННЯ АКРОНІМІВ ЯК СПОСІБ УТВОРЕННЯ НЕОЛОГІЗМІВ У НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТАХ (НА МАТЕРІАЛІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ)

Оксана Галян

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Україна, м. Луцьк, пр. Волі, 13

e-mail: oksana_h19@ukr.net

ORCID: 0000-0002-1811-0107

Оксана Мартинюк

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Україна, м. Луцьк, пр. Воли, 13

e-mail: oksanamartyniuk@ukr.net

ORCID: 0000-0003-4592-5309

Стаття присвячена дослідженню процесу акронімізації як способу утворення неологізмів-скорочень у фонографічному та функціональному аспектах. Проведено фонологічний аналіз аббревіатур і встановлено основні моделі утворення акронімів у науково-технічних текстах. З'ясовано, що фонетична структура акронімів науково-технічних термінів має відповідати звуковому складу лексичних одиниць, які існують у французькій мові.

Ключові слова: акронім, скорочення, фонологічна структура, термін-словосполучення.

ФОРМИРОВАНИЕ АКРОНИМОВ КАК СПОСОБА ОБРАЗОВАНИЯ НЕОЛОГИЗМОВ В НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКИХ ТЕКСТАХ (НА МАТЕРИАЛЕ ФРАНЦУЗСКОГО ЯЗЫКА)

Оксана Галян

Волинский национальный университет имени Леси Украинки

Украина, г. Луцк, пр. Воли, 13

e-mail: oksana_h19@ukr.net

ORCID: 0000-0002-1811-0107

Оксана Мартынюк

Волинский национальный университет имени Леси Украинки

Украина, г. Луцк, пр. Воли, 13

e-mail: oksanamartyniuk@ukr.net

ORCID: 0000-0003-4592-5309

Статья посвящена исследованию процесса акронимизации как способа образования неологизмов-сокращений в фонографическом и функциональном аспектах. Проведено фонологический анализ аббревиатур и установлены основные модели образования акронимов в научно-технических текстах. Установлено, что фонетическая структура акронимов научно-технических терминов должна соответствовать звуковому составу лексических единиц, которые существуют во французском языке.

Ключевые слова: акроним, сокращение, фонологическая структура, термин-словосочетание.

FORMATION OF ACRONYMS AS A WAY OF CREATING NEOLOGISMS IN SCIENTIFIC AND TECHNICAL TEXTS (ON THE FRENCH LANGUAGE MATERIAL)

Oksana Halyan

Lesya Ukrainka Volyn National University

13 Voli avenue, Lutsk 43009, Ukraine

e-mail: oksana_h19@ukr.net

ORCID: 0000-0002-1811-0107

Oksana Martyniuk

Lesya Ukrainka Volyn National University

13 Voli avenue, Lutsk 43009, Ukraine

e-mail: oksanamartyniuk@ukr.net

ORCID: 0000-0003-4592-5309

Introduction. *The globalization processes stimulate intensive international cooperation in the fields of engineering and technology, which requires the use of professional language understandable to everyone, because terminological disarray greatly complicates the information exchange processes between language communicators. As a result, a large number of new terminological units are emerging in the French, English, German, Ukrainian, and other language systems that require unambiguous nominating the terms according to their semantic type. On the other hand, in recent decades there has been a trend toward an economy of language resources, which tends to transmit maximum amount of information using minimum number of linguistic signs. Due to the fact that a large amount of new abbreviated word forms and relevant scientific concepts are formed in the professional subsystems of language, there is a need to study them in the nominative aspect and define their functional-semantic field.*

Purpose. *The purpose of this paper is to determine the peculiarities of the acronymization process of scientific and technical terms and to establish models of acronym formation in the French language.*

This goal shall solve the following tasks: to define acronymy as a way of forming new terminological units, to clarify the role of acronyms and their functioning in scientific and technical texts.

Methods. *General (analysis, synthesis, generalization, modeling) and special linguistic (component and distributive analysis, dictionary definitions) methods were used in the research.*

Results. *The phonological analysis of abbreviations is carried out and the basic models of formation of acronyms in scientific and technical texts are established. It is established that the phonetic structure of acronyms of scientific and technical terms should correspond to the sound composition of lexical units, which exist in the French language.*

Obviously, abbreviations consisting entirely of consonants or vowels can be only initial abbreviations. In addition, if the term abbreviation combines vowels and consonants, but vowels or consonants are doubled, the abbreviations are pronounced by alphabetical letter names. This is due to the fact that such combination of sounds is not typical for full lexical units of the French language.

Originality. *The terms selected for this research blong to general and professional corpora. The paper analyses functioning of abbreviations of terminological units in the French scientific and technical journals and reveals the patterns of acronym formation and their functioning in the professional text.*

Conclusion. *The research determines that acronymy is one of the methods of forming neologisms in scientific and technical texts of the French language. Differences in formation of abbreviations and acronyms as well as their functioning in professional texts as independent lexical units are established. If the phonemic composition of initial abbreviation is coordinated with the phonetic structure of lexical units, the term representing a single scientific concept, becomes an acronym.*

Keywords: *acronym, abbreviation, phonological structure, term-phrase.*

Дослідження термінологічних одиниць у будь-якій сфері діяльності є одним із важливих аспектів розвитку мовознавства. Процеси світової глобалізації стимулюють інтенсивне міжнародне співробітництво в галузі техніки та технологій, що вимагає використання зрозумілої для всіх професійної мови, оскільки термінологічна невпорядкованість значною мірою ускладнює процеси обміну інформацією між комунікантами. З огляду на це у французькій, англійській, німецькій, українській та інших мовних системах виникає велика кількість нових термінологічних одиниць, які потребують однозначної номінації щодо їхньої семантики. З іншого боку, протягом останніх десятиліть спостерігаємо тенденцію до економії мовних засобів, що полягає в передаванні максимальної кількості інформації за допомогою мінімальної кількості мовних знаків. Оскільки у фахових підсистемах мови формується велика кількість нових скорочених словоформ і відповідних наукових понять, виникає потреба їхнього дослідження в номінативному аспекті й окреслення функціонально-семантичного поля.

Вітчизняні та зарубіжні мовознавці вивчали явище скорочення лексичних одиниць у багатьох мовних системах, що представлено в працях В. Борисова [2], Д. Алексєєва [1], Є. Волошина [3], В. Заботкіна [7], І. Цимбалістого [8], М. Цюпи [9] та ін. Проте сучасна науково-технічна термінологія характеризується великою кількістю аббревіатур та акронімів, які внаслідок семантичних особливостей та проблем функціонування в галузевих підсистемах недостатньо досліджені.

У наших попередніх публікаціях подано класифікацію скорочень фізичних термінів, проаналізовано графічну й ініціальну аббревіацію [5, 6]. Окремо виділено скорочення, у якому поєднано усичення, ініціальну аббревіацію, морфемне словотворення та телескопію [4] як новий спосіб утворення слів-комполітів.

Метою статті є визначення особливостей процесу акронімізації науково-технічних термінів та встановлення моделей утворення акронімів у французькій мові.

Поставлена мета передбачає вирішення таких **завдань**: визначення акронімії як способу утворення нових термінологічних одиниць, з'ясування ролі акронімів та особливостей їхнього функціонування в науково-технічних текстах.

Об'єкт дослідження – науково-технічні терміни французької мови.

Предмет дослідження – принципи утворення акронімів та функціонування скорочень у французькій мові.

Матеріалом аналізу слугувала вибірка термінів зі статей франкомовних наукових журналів [15–22], загальних та галузевих словників [11–14].

Слово *акронім* уперше використав співробітник лабораторії Белл 1943 р. у США [2, с. 169]. Цей термін має грецьке походження: від «акрос» (крайній, верхній) і «онома» (ім'я). У словнику лінгвістичних термінів зазначено, що аббревіатуру, утворену з початкових букв елементів вихідного словосполучення, але прочитану не за алфавітними назвами букв, а як звичайне слово, називають акронімом, або звуковою аббревіатурою [10, с. 27].

Таке визначення достатньо точно номінує поняття, але його потрібно доповнити, тому що до складу акроніма можуть входити не тільки початкові букви компонентів словосполучення, але й фрагменти лексичних одиниць. Основним «будівельним матеріалом» для акронімів служать ініціальні аббревіатури. Виконане дослідження з вибраними скороченими словоформами свідчить, що частка акронімів із загального числа становить 16 %. Отже, обмежуючись фонетичними закономірностями французької мови, зауважимо, що не кожне скорочення може стати акронімом. Наприклад, до розряду акронімів не можуть бути зараховані аббревіатури, утворені з двокомпонентних

словосполучень, до складу яких уходять два прості повнозначні терміни: *A.E.* [a-e] → *accumulateur électrique* ‘електроакумулятор’, *A.U.* [a-y] → *attraction universelle* ‘всесвітнє тяжіння’, *O.L.* [o-el] → *ondes longues* ‘довгі хвилі’, *I.M.* [i-em] → *induction magnétique*, *D.F.* [de-ef] → *distance focale* ‘фокусна відстань’, *P.S.* [pe-es] → *polarisation spontanée* ‘спонтанна поляризація’.

Якщо у двокомпонентні словосполучення входять науково-технічні терміни із складною лексико-семантичною структурою, то скорочена форма запису є акронімом: *CAD* [kad] → *convertisseur analogique-digital*, *CAN* [kan] → *convertisseur analogique-numerique* ‘аналого-цифровий перетворювач’ *UEM* [we:m] → *unité électromagnétique* ‘електромагнітна одиниця’, *D.E.M.* [dem] → *détection électromagnétique* ‘магнітна дефектоскопія, радіолокація’, *POA* [poa] → *procédé d'oxydation avancée* ‘вдосконалений процес окислення’, *F.E.M.* [fem] → *force électromotrice* ‘електрорушійна сила’, *RUV* [ryv] → *rayons ultraviolets* ‘ультрафіолетові промені’. Також значна кількість акронімів може бути утворена з трикомпонентних термінів-словосполучень, до того ж до аббревіаційних символів можуть входити службові частини мови: *Raz* [raz] → *remise à zéro* ‘повернення в нульове положення, установка на нуль’, *LAR* [lar] → *ligne à retard* ‘лінія затримки’, *SOF* [sof] → *Système Officiel Français* ‘французька система сенситометрії’, *O.C.E.* [o'se] → *oscillateur à couplage électronique* ‘генератор з електронним зв'язком’, *FAG* [fag] → *Fluctuation Axiale Gaussienne* ‘гаусова аксіальна флуктуація’. Варто зазначити, що скорочення з трьох символів від трикомпонентних термінів-словосполучень часто утворюють ініціальні аббревіатури: *CDR* [se-de-er] → *couplage dipolaire résiduel* ‘залишковий дипольний зв'язок’, *TQC* [te-ky-se] → *théorie quantique de champ* ‘квантова теорія поля’ *A. D. D.* [a-de-de] → *analyseur différentiel digital* ‘цифровий диференціальний аналізатор’, *E. E. S.* [e-e-es] → *élimination des échos de sol* ‘подавлення сигналів, відбитих від землі’, *AEE* [a-e-e] → *Absorption dans l'Etat Excité* ‘поглинання в збудженому стані’. Отже, існування в аббревіатурі трьох і більше символів – це необхідна, але зовсім не достатня умова утворення акроніма. Як бачимо з прикладів, не тільки кількісна, але і «якісна» (фонетична) структура аббревіатури визначає, до якого виду належатиме скорочення.

Для проведення фонологічного аналізу аббревіатур уведемо позначення: V – голосний, C – приголосний. Подані приклади, аналіз словників та наукових франкомовних журналів свідчать, що трьохелементні скорочені словоформи, які описують науково-технічні терміни і є акронімами, найчастіше утворені за моделлю CVC, рідше – за моделлю CCV, VCV та VCC. Скорочення, які складаються тільки з приголосних або тільки з голосних, очевидно, можуть бути лише ініціальними аббревіатурами. Крім того, якщо аббревіація поєднує голосні і приголосні, але існує подвоєння голосних (*E. E. S.* [e-e-es]) або приголосних (*A. D. D.* [a-de-de]), то скорочення вимовляються за алфавітними назвами букв. Це пояснюється тим, що таке поєднання звуків нетипове для повнозначних лексичних одиниць французької мови.

Чотирикомпонентні аббревіатури можуть належати до ініціальної аббревіації або до акронімів залежно від фонологічної структури скорочень. Зростання кількості аббревіатурних символів до чотирьох дозволяє збільшити кількість можливих комбінацій голосних і приголосних. У такий спосіб розширюють кількість фонетичних моделей, за якими може утворюватись акронім. У табл. 3.3. подано приклади таких аббревіатур та моделі, співвідносні з ними.

Таблиця 3.3

Утворення акронімів із чотирьох символів

Фонетична модель	Приклад скорочення		
	Абревіатура	Фонетика	Повна форма запису, переклад
CVCV	LISA	[li'za]	<i>antenne spatiale à interférométrie laser</i> 'просторова антена лазерної інтерферометрії'
CVCC	MAPS	[maps]	<i>modulation d'amplitude à porteuse supprimée</i> 'амплітудна модуляція з подавленням несучого сигналу'
CCVC	T.P.O.M.	[trom]	<i>tube à propagation d'onde magnétique</i> 'лампа біжучої хвилі магнетронного типу'
CVVC	DEIN	[dein]	<i>Département d'Électronique et d'Instrumentation Nucléaire</i> 'департамент електроніки та ядерного приладобудування'
VCVC	OLED	[oled]	<i>diodes électroluminescentes organiques</i> 'органічні електролюмінісцентні діоди'
VVCV	IOTA	[jota]	<i>Institut d'Optique Théorique et Appliquée</i> 'інститут теоретичної і прикладної оптики'

Як бачимо з моделей, указаних у табл. 3.3, акроніми за фонетичною структурою мають відповідати звуковому складу лексичних одиниць, які існують у французькій мові. Тому для зручності вимови акроніма можуть опускатися як самостійні, так і службові слова, які входять у термін-словосполучення: "*L'ellipsométrie spectroscopique à angle d'incidence variable (VASE) a été utilisée pour corrélérer les données SE**" (22, с. 87), 'Спектроскопічна еліпсометрія зі змінним кутом падіння була використана для кореляції даних SE'. Крім того, щоб звуковий склад скорочення узгоджувався із фонетикою звичайних слів, в абревіатуру до ініціальних букв вихідних словосполучень можуть бути введені початкові літери прийменників: "*La technique de recristallisation en phase solide (SPER) permet d'obtenir des jonctions très fines mais laisse encore des défauts dans le silicium, induisant de forts courants de fuite*" (21, с. 209), 'Технологія рекристалізації в тверду фазу дозволяє отримати дуже добрі з'єднання, але ще залишає дефекти в кремнії, що призводить до сильних струмів витоку'.

В основі утворення багатокомпонентних (п'яти-, шести-, семисимвольних) абревіатур-акронімів теж перебуває фонетична структура, яка узгоджується зі структурою вихідного словосполучення. Але, на відміну від ініціальної абревіації, в акронімах важливо, яким способом елементи структури об'єднуються в єдине ціле. З метою зменшення кількості ініціальних абревіатур й утворення акронімів може відбуватися перестановка символів, що вибрані як початкові літери з компонентів терміносполук: "*Deux méthodes, basées sur l'ablation par un laser pulsé UV sont utilisées: soit le dépôt par laser pulsé conventionnel soit l'évaporation laser assistée par la matrice (MAPLE)*" (17, с. 181), 'Два методи, засновані на абляції при опроміненні імпульсним ультрафіолетовим лазером, використовуються: або осадження імпульсним звичайним лазером, або лазерне випаровування за допомогою

*SE → *ellipsométrie spectroscopique* 'спектроскопічна еліпсометрія'

матриці'. Отже, що більша кількість символів в аббревіатурі, то більше існує «синтезувальних» способів, за допомогою яких можна утворити акроніми.

Останнім часом у наукових статтях виявлено цікаву тенденцію, яка супроводжує утворення акронімів. У науково-технічні тексти вводять скорочення-акроніми, що викликають асоціації з відомими лексичними одиницями: *LASIR* → *Laboratoire de Spectrochimie Infrarouge et Raman* (16, с. Pr7-137) 'лабораторія інфрачервоної спектроскопії і раманівської спектроскопії'. Часто семантика скорочених слів ніяк не пов'язана з будь-якою науковою галуззю знань і може асоціюватися з назвами квітів або жіночими іменами: "*Mais avec un dispositif comportant un éclairage suffisant et un fort grandissement, il apparaît de nouvelles structures que nous nommerons structures induites par laser (LIS) et qui se forment au dessus de la surface irradiée*" (19, с. C1-132), 'Але з пристроєм, що має достатню кількість світла і сильне збільшення, появляються нові структури, які ми будемо називати структурами, що індуковані лазером і які утворюються вище опромінюваної поверхні'. "*Afin d'obtenir à la fois du flux et de forts taux de polarisation, nous avons conçu un onduleur spécifique, appelé OPHELIE (Onduleur Plan/Hélicoïdal du Lure à Induction Electromagnétique), comme source de RS* pour SU5***" (18, с. Pr7-42), 'Щоб отримати одночасно потік і високі коефіцієнти поляризації, ми розробили спеціальний інвертор, який називається ОФЕЛІЯ (інвертор плоский / гелікоїдальний індукційно-електромагнітної пастки) в ролі джерела RS для SU5'. Рідше трапляються скорочені слівформи, що асоціюються з абстрактними і достатньо креативними поняттями: "*Nous développons au GREMI*** deux méthodes, radiographie éclair et imagerie de fluorescence induite (IdeFIX), basées sur l'absorption d'une partie du flux de rayonnement X émis par une source compacte et impulsionnelle appelée flash X développée et optimisée au laboratoire*" (20, с. Pr7-171) 'Ми розробляємо в GREMI два методи, рентгенівське зображення і зображення індукованої флуоресценції, засновані на поглинанні частини X-променевого потоку, випромінюваного компактним і імпульсним джерелом, названим флеш-X, розробленим та оптимізованим в лабораторії'.

У таких скорочених слівформах автори свідомо підганяють аббревіатуру до відомих лексичних одиниць (*Idefix* асоціюється із *idée fixe* 'нав'язлива ідея'). Мотиви формування таких акронімів містять два важливі аспекти: 1) наукові тексти характеризуються насиченими галузевими терміноелементами, відсутністю емоцій та почуттів, тому під час формування таких акронімів автори можуть передати свій психоемоційний стан; 2) упізнаваність скорочених слівформ і відповідних їм терміносполук значно зростає. Варто зауважити, що останній аспект означає впізнаваність контекстуальну, а не семантичну, тобто за звучанням і графічним зображенням акроніма неможливо впізнати семантику вихідного словосполучення, а лише виділити з контексту.

Загалом асоціація з відомими лексемами – це особлива властивість деяких акронімів, що в граничному випадку (при повній ідентичності акроніма із звичайною лексичною одиницею) приводить до омонімізації слівформ. Проте в науково-технічних текстах основне завдання скорочень – максимальна компресія лексичних одиниць. Очевидно, що для досягнення цієї мети всі терміни скоротити неможливо, оскільки це призведе до так званої «токсикації», тобто часткової або повної втрати змісту тексту. Як засвідчують приклади скорочень, кожна лексична одиниця замінюється певною кількістю символів і, очевидно, для різних аббревіатур ефективність компресії буде різною.

*RS → *Rayonnement Synchrotron* 'синхротронне випромінювання'

**SU5 – маркування спектральної установки

***GREMI – аббревіатура назви лабораторії в університеті Орлеан

Висновки. Акронімія є одним із шляхів утворення неологізмів у науково-технічних текстах французької мови. З'ясовано відмінності у формуванні аббревіатур та акронімів як самостійних лексичних одиниць, а також особливості їхнього функціонування у фахових текстах. При узгодженні фонемного складу ініціальної аббревіації з фонетичною структурою лексичних одиниць термін, що представляє єдине наукове поняття, переходить у розряд акронімів.

Уважаємо, що в розвинених інформаційних суспільствах майбутнього мовні системи будуть адаптовані для утримування, передавання й опрацювання великої кількості інформації. Основний критерій для утворення такого мовного континууму – це здатність до ефективної компресії лексичних одиниць. Важливим лінгвістичним «інструментом» у цьому процесі буде формування скорочень, зокрема акронімів, які пройшли тривалий процес лексикалізації у французькій мові.

ЛІТЕРАТУРА

1. Алексеев Д. Аббревиация в условиях научно-технической революции. Научно-техническая революция и функционирование языков мира. Москва : Наука, 1977. 217 с.
2. Борисов В. В. Аббревиация и акронимия. Военные и научно-технические сокращения в иностранных языках. Москва : Воениздат, 1972. 320 с.
3. Волошин Е. Структура аббревиатур и способы их образования в современном английском языке. *Учен. зап. І МГПІІІІА ім. М. Тореца*, 1966. Т. 35. С. 80–111.
4. Галян О. В. Закономірності структурно-граматичної та семантичної організації словоскладання фізичних термінів у французькій. *Іноземна філологія*. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2013. Вип. 125. С. 36–43.
5. Галян О. В. Утворення та функціонування ініціальних скорочень у фізичній терміносисті (на матеріалі французької мови). *Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики*. Київ, 2020. Вип. 37. С. 13–26.
6. Галян О. В. Формування і функціонування графічних та ініціальних аббревіатур у фізичних текстах (на матеріалі французької мови). *Структурно-семантичні і когнітивно-дискурсивні парадигми сучасного романського мовознавства* : матеріали IV Всеукраїнської наукової конференції романістів. Дніпропетровськ : Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара, 2013. С. 43–46.
7. Заботкина В. И. Новая лексика современного английского. Москва : Высшая школа, 1989. 126 с.
8. Цимбалістий І. Ю. Структура та процеси лексикалізації скорочень у сучасній іспанській мові: автореф. дис. на здобуття кандидата філол. наук : спец. 10.02.05 «Романські мови» / Київський нац. лінгв. ун-т. Київ, 2012. 22 с.
9. Цюпа М. А. Особливості написання аббревіатур, утворених шляхом усичення, у французькій мові. *Проблеми семантики слова, речення та тексту* : зб. наук. праць. Київ : Видав. центр КНЛУ, 2006. Вип. 16. С. 245–251.

СПИСОК ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ

10. Ахманова О. С. Словарь лингвистических терминов. Москва : Едиториал УРСС, 2004. 576 с.
11. Воропаев Н. Д. Французско-русский словарь по квантовой электронике, голографии и оптоэлектронике. Москва : Русский язык, 1983. 432 с.
12. Гак В. Г., Ганшина К. А. Новый французско-русский словарь. 14-ое изд. Москва : Русский язык, 2010. 1160 с.
13. Колпакова Г. М. Новый французско-русский политехнический словарь. Москва : Изд.: РУССО, 2006. 712 с.
14. Французско-русский ядерный словарь. / [авт.-сост. О. Г. Агзибеков, В. М. Каменева и др.; под. ред. Д. И. Воскобойника]. Москва : Физматгиз, 1961. 242 с.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

15. Belsky A., Carré B., Fedorov N., Feldbach E., Gaudin J., Guizard S., Geoffroy G., De Grazia M., Kirm M., Martin P., Merdji H., Nagirnyi V., Petite G., Vasil'ev A. Interaction d'impulsions VUV intenses avec les solides luminescents. *Journal Physique IV France*. 2006. Vol. 138. P. 155–161.
16. De Waele V., Poizat O., Buntinx G.. Spectrométrie Raman de résonance picoseconde : principe et application à l'analyse structurale d'intermédiaires réactionnels en solution. *Journal Physique IV France*. 2001. Vol. 11. Pr. 7–137–Pr.7–140.
17. Hernandez-Perez M. A., Garapon C., Champeaux C., Coleman A.W., Guy L. Élaboration de films de molécules organiques par ablation par laser UV. *Journal Physique IV France*, 2006. Vol. 138. P. 181–190.
18. Nahon L. Performances obtenues sur SU5 : une ligne VUV à haute résolution et à polarisation variable. *Journal Physique IV France*, 2001. Vol. 11. Pr.7–41–Pr.7–44.
19. Nicolas G., Autric M. Étude des phénomènes hydrodynamiques induits à la surface de matériaux solides par un rayonnement laser UV. *ANNALES DE PHYSIQUE*. 1997. Vol. 22. C1–131–132.
20. Robert E., Huré L., Cachoncinlle C., Viladrosa R., Pouvesle J.-M. Développement de la radiographie X éclair et de l'imagerie de fluorescence induite par X pour la caractérisation de milieu fluides. *Journal Physique IV France*, 2001. Vol. 11. Pr.7–171–Pr.7–174.
21. Sarnet T., Hernandez M., Débarre D., Boulmer J. Dopage laser en microélectronique. *Journal Physique IV France*. 2006. Vol. 138. P. 203–212.
22. Zimmer A., Stein N., Boulanger C., L. Johann. Caractérisation par ellipsométrie spectroscopique de films minces de tellure de bismuth obtenus par voie électrochimique. *Journal Physique IV France*. 2004. Vol. 122. P. 87–92.

REFERENCES

1. Alekseev D. Abbreviatsiya v usloviyakh nauchno-tehnicheskoy revolyutsii. Nauchno-tehnicheskaya revolyutsiya i funktsionirovanie yazykov mira. Moskva : Nauka, 1977. 217 s.
2. Borisov V. V. Abbreviatsiya i akronimiya. Voennye i nauchno-tehnicheskie sokrashcheniya v inostrannykh yazykakh. Moskva : Voenizdat, 1972. 320 s.
3. Voloshin Ye. Struktura abbreviatur i sposoby ikh obrazovaniya v sovremennom angliyskom yazyke. *Uchen. zap. I MGPIIYa im. M. Toreza*, 1966. T. 35. S. 80–111.
4. Halyan O. V. Zakonomirnosti strukturno-hramatychnoi ta semantychnoi orhanizatsii slovoskladannia fizychnykh terminiv u frantsuzkii. *Inozemna filolohiia*. Lviv : LNU imeni Ivana Franka, 2013. Vyp. 125. S. 36–43.
5. Halyan O. V. Utvorennia ta funktsionuvannia initsialnykh skorochen u fizychnii terminosysti (na materialy frantsuzkoi movy). *Problemy semantyky, prahmatyky ta kohnityvnoi linhvistyky*. Kyiv, 2020. Vyp. 37. S. 13–26.
6. Halyan O. V. Formuvannia i funktsionuvannia hrafichnykh ta initsialnykh abreviatur u fizychnykh tekstakh (na materialy frantsuzkoi movy). *Strukturno-semantychni i kohnityvno-dyskursyvi paradyhmy suchasnoho romanskoho movoznavstva : materialy IV Vseukrainskoi naukovoï konferentsii romanistiv*. Dnipropetrovsk : Dnipropetrovskiy natsionalnyi universytet imeni Olesia Honchara, 2013. S. 43–46.
7. Zabotkina V. I. Novaya leksika sovremennogo angliyskogo. Moskva : Vysshaya shkola, 1989. 126 s.
8. Tsymbalistyi I. Yu. Struktura ta protsesy leksykalizatsii skorochen u suchasniï ispanskii movi: avtoref. dys. ... kand. filol. Nauk : spets. 10.02.05 «Romanski movy». Kyivskiy. nats. linhv. un-t. Kyiv, 2012. 22 s.
9. Tsiupa M. A. Osoblyvosti napysannia abreviatur, utvorenykh shliakhom usichennia, u frantsuzkii movi. *Problemy semantyky slova, rechennia ta tekstu : zb. nauk. prats*. Kyiv : Vydav. tsentr KNLU, 2006. Vyp. 16. S. 245–251.

SPYSOK LEKSYKOHRAFICHNYKH DZHEREL

10. Akhmanova O. S. Slovar lingvisticheskikh terminov. Moskva : Yeditorial URSS, 2004. 576 s.

11. Voropaev N.D. Frantsuzsko-russkiy slovar po kvantovoy elektronike, golografii i optoelektronike. Moskva : Russkiy yazyk, 1983. 432 s.
12. Gak V. G., Ganshina K. A. Novyy frantsuzsko-russkiy slovar. – 14-oe izd. Moskva : Russkiy yazyk, 2010. 1160 s.
13. Kolpakova G. M. Novyy frantsuzsko-russkiy politekhicheskii slovar. Moskva : Izd.: RUSSO, 2006. 712 s.
14. Frantsuzsko-russkiy yadernyy slovar. / [avt.-sost. O. G. Agzibekov, V. M. Kameneva i dr.; pod. red. D. I. Voskoboynika]. Moskva : Fizmatgiz, 1961. 242 s.

SPYSOK DZHEREL ILIUSTRATYVNOHO MATERIALU

15. Belsky A., Carré B., Fedorov N., Feldbach E., Gaudin J., Guizard S., Geoffroy G., De Grazia M., Kirm M., Martin P., Merdji H., Nagirnyi V., Petite G., Vasil'ev A. Interaction d'impulsions VUV intenses avec les solides luminescents. *Journal Physique IV France*, 2006. Vol. 138. P. 155–161.
16. De Waele V., Poizat O., Buntinx G. Spectrométrie Raman de résonance picoseconde : principe et application à l'analyse structurale d'intermédiaires réactionnels en solution. *Journal Physique IV France*, 2001. Vol. 11. Pr. 7–137–Pr.7–140.
17. Hernandez-Perez M. A., Garapon C., Champeaux C., Coleman A.W., Guy L. Élaboration de films de molécules organiques par ablation par laser UV. *Journal Physique IV France*, 2006. Vol. 138. P. 181–190.
18. Nahon L. Performances obtenues sur SU5 : une ligne VUV à haute résolution et à polarisation variable. *Journal Physique IV France*, 2001. Vol. 11. Pr.7–41–Pr.7–44.
19. Nicolas G., Autric M. Étude des phénomènes hydrodynamiques induits à la surface de matériaux solides par un rayonnement laser UV. *ANNALES DE PHYSIQUE*, 1997. Vol. 22. C1–131–132.
20. Robert E., Huré L., Cachoncinlle C., Viladrosa R., Pouvesle J.-M. Développement de la radiographie X éclair et de l'imagerie de fluorescence induite par X pour la caractérisation de milieu fluides. *Journal Physique IV France*, 2001. Vol. 11. Pr.7–171–Pr.7–174.
21. Sarnet T., Hernandez M., Débarre D., J. Boulmer. Dopage laser en microélectronique. *Journal Physique IV France*, 2006. Vol. 138. P. 203–212.
22. Zimmer A., Stein N., Boulanger C., L. Johann. Caractérisation par ellipsométrie spectroscopique de films minces de tellure de bismuth obtenus par voie électrochimique. *Journal Physique IV France*. 2004. Vol. 122. P. 87–92.

Галян Оксана Віталіївна, кандидат філологічних наук, асистент кафедри романських мов та інтерлінгвістики, Волинський національний університет імені Лесі Українки (Україна).

Галян Оксана Витальевна, кандидат филологических наук, ассистент кафедры романских языков и интерлингвистики, Волынский национальный университет имени Леси Украинки (Украина).

Oksana Halyan, kandydat Nauk Degree in Linguistics, assistant of the Department of Romance Languages and Interlinguistics, Lesya Ukrainka Volyn National University (Ukraine).

Мартинюк Оксана Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри романських мов та інтерлінгвістики, Волинський національний університет імені Лесі Українки (Україна).

Мартинюк Оксана Николаевна, кандидат филологических наук, доцент кафедры романских языков и интерлингвистики, Волынский национальный университет имени Леси Украинки (Украина).

Oksana Martyniuk, kandydat Nauk Degree in Linguistics, Associate Professor of the Department of Romance Languages and Interlinguistics, Lesya Ukrainka Volyn National University (Ukraine).

Стаття надійшла: 21.04.2021

Статтю прийнято до друку: 28.04.2021